

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลทิพย์ คติการ และคณะ. รายงานการวิจัยทิศทางการพัฒนาระบบงานยุติธรรมกับการป้องกัน
แก้ไขปัญหาอาชญากรรม. เล่มที่2. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหิดล นครปฐม: โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล
,2544.

กรมการศาสนา. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับสังคายนา พ.ศ. 2530 เล่มที่ 1-45. โรงพิมพ์กรมการ
ศาสนา, 2530.

คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี, 2542.

งามพิศ สัตย์สงวน. ความเชื่อทางศาสนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล(โครงการวิจัยเฉลิม
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสกาญจนาภิเษกสมโภช): บริษัท
เท็กซ์ แอนเจอร์นัล พัลลิเคชั่น จำกัด, 2545.

งานพิศ สัตย์สงวน. การวิจัยทางมานุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 4 : ฉบับปรับปรุงใหม่). สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2543.

จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์. สังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2545.

จรัมพร สุระมณี. อาชญาวิทยาเบื้องต้น. เอกสารการเรียนการสอนวิชาอาชญาวิทยา โรงเรียนนาย
ร้อยตำรวจ จังหวัดนครปฐม : โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัด
นครปฐม, 2536.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. การศึกษาเกี่ยวกับอาชญาวิทยา. เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชา
อาชญาวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม)
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ธวัช หนูคำ. ปัญหาการดำเนินคดีอาญากับพระภิกษุสงฆ์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม). กรุงเทพมหานคร: คณะสังคม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

นันทิ จิตสว่าง. หลักทัณฑ์วิทยา: หลักการวิเคราะห์ระบบงานราชทัณฑ์. กรุงเทพมหานคร, 2542.

- นิเทศ ดินณะกุล. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- นิเทศ ดินณะกุล. ความเครียดในสังคมไทย ปัญหาสังคมไทยในมิติทางสังคมวิทยา มานุษยวิทยา และอาชญาวิทยา โครงการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ประเวศ วสี. พระสงฆ์กับการรู้เท่าทันสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: หอมชาวบ้าน, 2540.
- ปรีชา คุณินทร์พันธุ์. สังคมวิทยาและมานุษยวิทยานคร. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปี 2545.
- ปุษย์ เปี่ยมสมบูรณ์. การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, 2545.
- ปุษย์ เปี่ยมสมบูรณ์และคณะ. อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: การพิมพ์พระนคร, 2531.
- พรชัย ชันดี และคณะ. ทฤษฎีและการวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: บั๊คเน็ต, 2543.
- พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ. ปฏิรูปสงฆ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมสภา, 2540.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). สถานการณ์พระพุทธศาสนา พลิกหน้าจะเป็นพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, 2538.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). ความสำคัญของพระพุทธศาสนาในฐานะศาสนาประจำชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, 2539.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). พุทธวิธีแก้ปัญหาเพื่อศตวรรษที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, 2536.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). นิติศาสตร์แนวพุทธ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, 2543.
- พระมหา สุภา อุฑโท. พระสงฆ์ไทย 2 ทศวรรษหน้า. สำนักพิมพ์สุภาพใจ, 2542.
- พระเมธีธรรมภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). การปกครองคณะสงฆ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก, 2539.
- พระมหา อุทัย นิลโกสีย์. กระบวนการยุติธรรมของคณะสงฆ์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- พระมหา วีระพงษ์ มีไธสง. แรงจูงใจในการตัดสินใจบรรพชาเป็นสามเณรในพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- พรศักดิ์ ธนพัฒน์พงศ์. มหาเถรสมาคมกับการยอมรับการมีส่วนร่วมของพระสงฆ์ ในการปฏิรูปการปกครองคณะสงฆ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

- พิพัฒน์ พสุธารชาติ. รัฐกับศาสนา: บทความว่าด้วยอาณาจักรศาสนจักรและเสรีภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, 2545.
- รัตนวดี เทพช่วยสุข. การรับรู้ของชาวพุทธต่อภาพลักษณ์พระสงฆ์ กับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยมรดก. (พิมพ์ครั้งที่ 1). บริษัท โรงพิมพ์เด็อนตุลา จำกัด :โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- วรรณิ วรรณชาติ. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนแบบเสี่ยงเฮอร์ซของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2541.
- วิรินธรรม อโศกตระกูล. อิทธิพลกับการปกครองสงฆ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วินัย ทับทอง. อิทธิพลของพระสงฆ์ต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ศาสนา, กรม. กฎระเบียบและคำสั่งของคณะสงฆ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2535
- ส. ศิวรักษ์. ลोकกราบสังคมสงฆ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ยูววิทยา, 2544.
- สมพร พรหมนิตาธร. อาญาวัด อาญาบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2539.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา: เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สุทธิพงษ์ ดันตยาพิศาลสุทธิ. สรุปแนวทางการวินิจฉัยทางการปกครอง. กรุงเทพมหานคร: 2539.
- สถาบันวิจัยญาณสังวร. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประพฤติผิดพระวินัยของพระภิกษุ ในพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร, 2543.
- สมคิด เหลาฉลาด. ความเชื่อเรื่องบุญและบาปกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุดสงวน สุธีสร. รวมศัพท์อาญาวิทยา. (พิมพ์ครั้งแรก). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ห้างหุ้น

- ส่วนจำกัด อักษรกิจ, 2545.
- สุดสงวน สุธีสร. อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. (พิมพ์ครั้งที่1). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- สุเทพ ศรีทอง. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมตามหลักพระพุทธศาสนา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.
- สุทัศน์ ใจทย์กระโทก. ทัศนคติของพระสงฆ์ในกรุงเทพมหานครต่อการเสนอข่าวสารทางพระพุทธ
ศาสนาของสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุโขทัยธรรมมาราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานยุติธรรม. นนทบุรี:
สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาราช, 2540.
- สุดสงวน สุธีสร. อาชญากรรม: ความหมาย ขอบเขต และทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- สุนทรียา สุนทรวิภาต. การศึกษาถึงความสำคัญของการบวชในพุทธศาสนาที่มีผลต่อสังคมไทยใน
ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- อภิศักดิ์ เล่าห์ทวี. การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม. วิทยา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- อัฒณพ ชูบำรุง. อาชญาวิทยาแนวพุทธ. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2540.
- อัฒณพ ชูบำรุง. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์,
2527.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Becker, Howard S. Crime Punishment: An economic approach. Journal Economy, 1968.
- Einstadter, Werner. Criminology: An analyzing assumption/ Werner Einstadter, Stuart Henry, 1995.
- Edwin H. Sutherland and Donald R. Cressy. Principles of criminology. Prentice-Hall, 1966.
- Freda Ader. Cerhard O. W. Mueller. Willam S. Laufer. Criminal Justice. The Core, 1996.
- Frank. E. Hagan. Research Methods In Criminal Justice and Criminology. 1982.
- George B. Vold. Thoman J. Bernard and Jeffrey B. Snipes. Theoretical Criminology. Fourth Edition, New York, 1998.
- Haskell, Martin R. Criminology. Crime and Criminality/ Martin R. Haskell and Lewis Yabbosky, 1983.
- Michael R. Gottfredson and Travis Hirschi. A General Theory of Crime. California, 1990.
- Reid, Sue Titus. Crime and Criminology. United States, 2000.
- Ronald L. Akers. Criminological Theories. Introduction and Evaluation. Second Edition, California, 1997.
- Larry Siegel. Criminology. Wadsworth Thomson Learning. Seventh Edition. United States, 2000.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 0512.15/

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน

ด้วย พระมหา ประดิษฐ์ ภาสดา นิสิตปริญญาโท ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน และได้กำหนดสถานีตำรวจนครบาล ในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7-8 เป็นสถานีในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. งามพิศ สัตย์สงวน)

หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

โทรศัพท์ 0-2218-7299

โทรสาร 0-2218-7300

(ภาคผนวก ก.)

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน

: ศึกษากรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 - 8

คำชี้แจง

- แบบสัมภาษณ์นี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน
- แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 5 ส่วน
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
 - ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคบค้าสมาคม และความคิดเห็นต่อภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนา
 - ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องพุทธศาสนากับภิกษุสงฆ์ไทย
 - ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ ของพนักงานสอบสวน
 - ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง ขอความกรุณาช่วยตอบแบบสอบถามนี้ และตอบตามความเป็นจริงโดยใส่เครื่องหมาย

(/) ลงหน้าข้อความที่ถูกต้อง หรือเติมคำลงในช่องว่าง

1. ขณะนี้ท่านอายุ

<input type="checkbox"/> 1. 20 – 25 ปี	<input type="checkbox"/> 2. 26 - 30 ปี
<input type="checkbox"/> 3. 31 - 35 ปี	<input type="checkbox"/> 4. 36 – 40 ปี
<input type="checkbox"/> 5. เกินกว่า 41 ปี ขึ้นไป	
2. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ งานด้านการสอบสวน

<input type="checkbox"/> 1. ไม่ถึง 1 ปี	<input type="checkbox"/> 2. 1 – 5 ปี
<input type="checkbox"/> 3. 6 – 10 ปี	<input type="checkbox"/> 4. 11 – 15 ปี
<input type="checkbox"/> 5. เกินกว่า 16 ปีขึ้นไป	
3. ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุด ระดับ

<input type="checkbox"/> 1. อนุปริญญา	
<input type="checkbox"/> 2. ปริญญาตรี คณะหรือสาขา.....	
<input type="checkbox"/> 3. ปริญญาโท คณะหรือสาขา.....	
<input type="checkbox"/> 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
4. ท่านสำเร็จการศึกษาจากสถานการศึกษาใด

<input type="checkbox"/> 1. โรงเรียนพลตำรวจ	<input type="checkbox"/> 2. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
<input type="checkbox"/> 3. มหาวิทยาลัยของรัฐ	<input type="checkbox"/> 4. มหาวิทยาลัยเอกชน
<input type="checkbox"/> 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
5. ชั้นยศ

<input type="checkbox"/> 1. ร้อยตำรวจตรี	<input type="checkbox"/> 2. ร้อยตำรวจโท	<input type="checkbox"/> 3. ร้อยตำรวจเอก
<input type="checkbox"/> 4. พันตำรวจตรี	<input type="checkbox"/> 5. พันตำรวจโท	<input type="checkbox"/> 6. พันตำรวจเอก
6. ตำแหน่งในปัจจุบัน

<input type="checkbox"/> 1. รองสารวัตร	<input type="checkbox"/> 2. สารวัตร
<input type="checkbox"/> 3. รองผู้กำกับการ	<input type="checkbox"/> 4. ผู้กำกับการ
<input type="checkbox"/> 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
7. ประสบการณ์ในการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์

<input type="checkbox"/> 1. ตั้งแต่ 1 - 2 ครั้ง	<input type="checkbox"/> 2. ตั้งแต่ 3 - 4 ครั้ง
<input type="checkbox"/> 3. ตั้งแต่ 5 - 6 ครั้ง	<input type="checkbox"/> 4. ตั้งแต่ 7 ครั้งขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การคบค้าสมาคม และความคิดเห็นต่อภิกษุสงฆ์ ในพุทธศาสนา

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานจริง

ข้อที่ 8. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ท่านได้รับจากทางใดบ้าง เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 9. ในหนึ่งสัปดาห์ ท่านติดตามข่าวสารอย่างน้อยสัปดาห์ละ.....วัน

ข้อที่ 10. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อสื่อมวลชนที่นำเสนอข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับภิกษุสงฆ์กระทำผิดในทางอาญา เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 11. เมื่อท่านทราบว่าภิกษุสงฆ์กระทำผิดอาญาท่านมีความคิดเห็นต่อการกระทำผิดของภิกษุสงฆ์อย่างไร เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 12. การเปิดรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภิกษุสงฆ์กระทำผิดในทางอาญา เมื่อท่านต้องดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ จะทำให้ท่านต้องตั้งข้อหา และดำเนินคดีกับภิกษุสงฆ์ในทางอาญาหนักขึ้น หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 13. การที่สื่อมวลชนนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับภิกษุสงฆ์ กระทำผิดในทางอาญา และภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดเป็นผู้มีชื่อเสียง ทำให้ท่านมีความหนักใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ เพราะเหตุใด..

.....

ข้อที่ 14. เมื่อท่านต้องดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ ซึ่งถูกนำเสนอโดยสื่อมวลชน ผู้บังคับบัญชาของท่านมีอิทธิพลต่อการดำเนินคดีของท่านผู้เป็นเจ้าของสำนวนหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

.....

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการคบค้าสมาคม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานจริง

ข้อที่ 15. ท่านรู้จักกับใครบ้างหรือไม่ ที่เป็นภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดอาญาและต้องดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย.....

ข้อที่ 16. ท่านรู้จักกับใคร หรือไม่ ที่มีอิทธิพลต่อความคิด หรือทัศนคติของท่าน ในการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์.....

ข้อที่ 17. ถ้าภิกษุสงฆ์ที่ท่านรู้จัก ซึ่งอาจเป็นญาติกัน หรือเป็นเพื่อนกัน กระทำผิดอาญา ท่านจะปฏิบัติอย่างไร จะแตกต่างกับภิกษุสงฆ์ทั่วไป หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่18. ถ้าภิกษุสงฆ์ที่ท่านเคารพ นับถือกระทำผิดอาญา ท่านมีความรู้สึกอย่างไร และมี
ความคิดเห็นอย่างไร เพราะเหตุใด.....

ข้อที่19. ภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดอาญาที่เป็นเพื่อนกัน เป็นญาติพี่น้องกัน หรือที่ท่านเคารพ
นับถือ เมื่อท่านมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ท่านจะดำเนินคดีอาญาเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเข้มงวด
หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น

ข้อที่20. ภิกษุสงฆ์ทั่วไปยังเป็นปุถุชนที่ยังมีกิเลสอยู่ ในเรื่องนี้ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

.....

ข้อที่21. ภิกษุสงฆ์ส่วนใหญ่หลอกลวงประชาชนให้เลื่อมใส ในเรื่องนี้ท่านมีความคิดเห็น
อย่างไร.....

ข้อที่22. ภิกษุสงฆ์คือโจรในผ้าเหลืองในเรื่องนี้ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

.....

ข้อที่23. พระสงฆ์ทั่วไปหากินบนผ้าเหลือง ในเรื่องนี้ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

.....

ข้อที่24. ต่อไปนี้จะไม่ทำบุญ ไม่เคารพกราบไหว้ภิกษุสงฆ์อีกแล้ว ในเรื่องนี้ท่านมีความ
คิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่25. ภิกษุสงฆ์ยังเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

.....

ข้อที่26. ภิกษุสงฆ์ยังเป็นผู้ที่เกื้อกูลสังคม และด้านต่าง ๆ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

.....

ข้อที่27. ภิกษุสงฆ์ เป็นผู้ที่แนะนำในการแก้ไขปัญหาทุกชีวิตของประชาชน ท่านมีความ
คิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่28. ภิกษุสงฆ์ควรจะเป็นผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทางโลกและทางธรรม ท่านมีความคิด

เห็นอย่างไร.....

ข้อที่29. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เมื่อพบเห็นภิกษุสงฆ์กระทำผิดในทางอาญา.....

ส่วนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องพุทธศาสนากับภิกษุสงฆ์ไทย

3.1. ข้อมูลเกี่ยวกับการบวชเรียนในพุทธศาสนา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานจริง

ข้อที่30. ท่านมีความศรัทธาต่อภิกษุสงฆ์ (สถานภาพ และบทบาท) ในปัจจุบัน หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่31. ท่านเคยบวชเรียน หรือไม่

2.1 () เคย.....เป็นระยะเวลา.....

2.2 () ไม่เคย.....

ข้อที่32. คนไทยเชื่อว่าการบวชเรียนเป็นการสร้างบุญที่ยิ่งใหญ่ให้แก่ตัวผู้บวช เพื่อทดแทนบุญคุณพ่อแม่และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องนี้ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่33. การบวชทำให้ท่านสามารถชำระจิตใจของตนเอง จากความโลภ ความโกรธ และความหลงได้ ท่านคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่34. ท่านเคยนำหลักธรรมในเรื่องใดบ้างไปใช้กับชีวิตประจำวันของท่าน เพราะเหตุใด.....

ข้อที่35. การบวช ทำให้มีการฝึกปฏิบัติให้เป็นคนดี สร้างนิสัยในทางที่ดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเอง ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่36. การบวชช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ และสถานภาพทางสังคมของผู้บวช ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่37. การบวชไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรม ความประพฤติเดิม ๆ ของผู้บวชได้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่38. การบวชตามประเพณีไทย (3 เดือน) เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมและเพียงพอกับการศึกษาพระธรรมวินัย ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่39. การที่ท่านเคยบวชเรียนมาก่อนหรือไม่นั้น เมื่อท่านต้องดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดในทางอาญา จะมีผลต่อการดำเนินคดีอย่างเคร่งครัดและการตั้งข้อหาต่อภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดอาญา หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องบุญและบาปในพุทธศาสนา

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานจริง

ข้อที่40. บุญและบาป หรือกรรมดี กรรมชั่วมีจริง ไม่ใช่เทพเจ้าหรือผู้มีฤทธิ์ลิดเอาไว้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่41. ท่านเคยทำบุญ หรือเข้าวัดเพื่อทำกิจกรรมทางศาสนาบ้าง หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่42. การจะทำบุญ หรือบาปขึ้นอยู่กับความตั้งใจ ถ้าไม่ตั้งใจก็ไม่เป็นบุญหรือบาป ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ข้อที่43. ท่านมีความกลัวบาป หรือไม่ เมื่อท่านต้องดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดในทางอาญา เพราะเหตุใด.....

ข้อที่44. การที่ท่านมีความศรัทธาในพุทธศาสนา และมีความเชื่อเรื่องบุญและบาป เมื่อท่านต้องดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ที่กระทำผิดในทางอาญา ในทางปฏิบัติท่านต้องดำเนินการให้ลึกก่อน เพราะกลัวประชาชนจะเสื่อมศรัทธา ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้ครบทุกข้อ ตามความคิดเห็น หรือการปฏิบัติงานจริง

ข้อที่ 45. ท่านได้ดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ผู้กระทำความผิด ในเรื่องใดบ้าง.....

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

1.5.....

ข้อที่ 46. การดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ มีการนำเสนอผลประโยชน์อื่นใด (สินบน) เพื่อให้ตนเองต้องถูกดำเนินคดีในทางอาญาหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 47. การดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ ท่านปฏิบัติโดยการให้สี่มากกว่า ที่จะให้ประกันตัว หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 48. ภิกษุสงฆ์ที่กระทำความผิดอาญา ที่ท่านพบว่ามีอาการกระทำความผิดซึ่งหน้า ท่านดำเนินการโดยการให้สีกเสมอ หรือไม่ หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 49. ภิกษุสงฆ์ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา ท่านดำเนินการ โดยการให้สีกเสมอ หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 50. ภิกษุสงฆ์ที่ตกเป็นผู้ต้องหาว่าได้กระทำความผิดอาญา ท่านดำเนินการ โดยการให้สีกเสมอ หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 51. ภิกษุสงฆ์ที่กระทำความผิดที่เป็นคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ท่านดำเนินการโดยการให้สีก เพื่อดำเนินคดีอาญาเสมอ หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 52. ภิกษุสงฆ์ที่ประชาชนเคารพ นับถือ และมีความศรัทธาเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น ท่านดำเนินคดีโดยการให้สีก หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 53. ภิกษุสงฆ์ที่กระทำความผิดในทางอาญา ถ้าเป็นญาติพี่น้องกัน หรือรู้จักกัน ท่านดำเนินคดีโดยการให้สีกเสมอ หรือมีวิธีการอื่นใด.....

ข้อที่ 54. ท่านคิดว่าภิกษุสงฆ์ที่กระทำความผิดในทางอาญา ต้องดำเนินการให้สีกเสมอ หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 55. การปฏิบัติกับภิกษุสงฆ์ที่กระทำความผิดในทางอาญา โดยการให้สีก เป็นการสะดวกในการดำเนินคดีอาญา หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

ข้อที่ 56. การดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ ท่านพบปัญหาในขั้นตอนใด.....

ส่วนที่ 5 แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ของพนักงานสอบสวน

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่างตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ

ข้อที่ 57. ท่านมีปัญหาในการเข้าไปจับกุมภิกษุสงฆ์ผู้กระทำผิดอาญาหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

ข้อเสนอแนะ.....

ข้อที่ 58. ท่านมีปัญหาในการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ หรือไม่ เพราะเหตุใด.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ข้อที่ 59. ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับภิกษุสงฆ์ในปัจจุบันอย่างไร.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ภาคผนวก ข.)
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
ร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๔ ภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดา กฎกระทรวง
สั่งขานัติ กติกาสงฆ์ กฎองค์การ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ข้อบังคับ และระเบียบเกี่ยวกับคณะ
สงฆ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัติคณะสงฆ์นี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไป
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง กฎมหาเถรสมาคม พระบัญชา
สมเด็จพระสังฆราช ข้อบังคับ หรือระเบียบของมหาเถรสมาคมยกเลิก หรือมีความอย่างเดียวกัน หรือขัด
แย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕ เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ บรรดาอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในสั่งขานัติ กติกาสงฆ์
กฎองค์การ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับคณะสงฆ์ให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของพระภิกษุตำแหน่งใดหรือคณะกรรมการสงฆ์ซึ่งไม่มีในพระราชบัญญัตินี้ ให้มหาเถรสมาคมให้เป็น
อำนาจกำหนดโดยกฎมหาเถรสมาคม ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพระภิกษุตำแหน่งรูปใดหรือหลายรูปรวม
กันเป็นคณะตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๕ ทวิ ในพระราชบัญญัตินี้

คณะสงฆ์ หมายความว่า บรรดาภิกษุพระภิกษุที่ได้รับบรรพชาอุปสมบทจากพระอุปัชฌาย์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายที่ใช้บังคับก่อนพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะปฏิบัติศาสนกิจในหรือนอกราชอาณาจักร

คณะสงฆ์อื่น หมายความว่า บรรดาบรรพชิตจีนิกายหรืออนัมนิกาย

พระราชาคณะ หมายความว่า พระภิกษุที่ได้รับแต่งตั้งและสถาปนาให้มีสมณศักดิ์ตั้งแต่ชั้นสามัญจนถึงชั้นสมเด็จพระราชาคณะ

สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ หมายความว่า สมเด็จพระราชาคณะที่ได้รับสถาปนาก่อนสมเด็จพระราชาคณะรูปอื่น ถ้าได้รับสถาปนาในวันเดียวกันให้ถือรูปที่ได้สถาปนาในลำดับก่อน

มาตรา ๕ ตริ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการแต่งตั้งสถาปนาและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุในคณะสงฆ์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สมเด็จพระสังฆราช

มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์หนึ่ง

ในกรณีที่ตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชว่างลง ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมเสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุด โดยสมณศักดิ์ชั้นทูลเกล้า ฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช

ในกรณีที่สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมเสนอนามสมเด็จพระราชาคณะรูปอื่นผู้มีอาวุโส โดยสมณศักดิ์รองลงมาตามลำดับ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั้นทูลเกล้า ฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช

มาตรา ๘ สมเด็จพระสังฆราชทรงดำรงตำแหน่งสกลมหาสังฆปริณายก ทรงบัญชาการคณะสงฆ์ และทรงตราพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราชโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย พระธรรมวินัย และกฎมหาเถรสมาคม

มาตรา ๙ ในกรณีที่สมเด็จพระสังฆราชทรงลาออกจากตำแหน่งหรือพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ออกจากตำแหน่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของสมเด็จพระสังฆราชหรือตำแหน่งอื่นใดตามพระราชอัธยาศัยก็ได้

มาตรา ๑๐ ในเมื่อไม่มีสมเด็จพระสังฆราช ให้สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

ถ้าสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการมหาเถรสมาคมที่เหลืออยู่เลือกสมเด็จพระราชาคณะรูปหนึ่ง ผู้มีอาวุโสโดยสมณศักดิ์รองลงมาตามลำดับและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

ในเมื่อสมเด็จพระสังฆราช ไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักรหรือไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้ สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งให้สมเด็จพระราชาคณะรูปใดรูปหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่สมเด็จพระสังฆราชมิได้ทรงแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามวรรคสาม หรือสมเด็จพระราชาคณะซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราชได้ให้นำความในวรรคหนึ่ง และวรรคสองมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศนามสมเด็จพระราชาคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชตามมาตราหนึ่งในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ สมเด็จพระสังฆราชพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) มรณภาพ
- (๒) พ้นจากความเป็นภิกษุ
- (๓) ลาออก
- (๔) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ออก

หมวด ๒

มหาเถรสมาคม

มาตรา ๑๒ มหาเถรสมาคมประกอบด้วยสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งประธานกรรมการโดยตำแหน่ง สมเด็จพระราชาคณะทุกรูปเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และพระราชาคณะซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งมีจำนวนไม่ต่ำกว่าสี่รูป และไม่เกินสิบสองรูปเป็นกรรมการ

มาตรา ๑๓ ให้อธิบดีกรมการศาสนาเป็นเลขาธิการมหาเถรสมาคมโดยตำแหน่งและให้กรมการศาสนาทำหน้าที่สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มาตรา ๑๔ กรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) มรณภาพ
- (๒) พ้นจากความเป็นภิกษุ
- (๓) ลาออก
- (๔) สมเด็จพระสังฆราชมีพระบัญชาให้ออก

ในกรณีที่กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ สมเด็จพระสังฆราชอาจทรงแต่งตั้งพระราชาคณะรูปใดรูปหนึ่ง เป็นกรรมการแทน กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕ ทวิ การแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมตามมาตรา ๑๒ และการให้กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช

มาตรา ๑๕ ตริ มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปโดยความเรียบร้อยดีงาม
- (๒) ปกครองและกำหนดการบรรพชาสามเณร
- (๓) ควบคุม และส่งเสริมการศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่การสาธารณูปการณและการสาธารณสมเคราะห์ของคณะสงฆ์
- (๔) รักษาการพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

เพื่อการนี้ ให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจตรากฎมหาเถรสมาคมออกข้อบังคับ วางระเบียบออกคำสั่ง มีมติ หรือออกประกาศโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายและพระธรรมวินัยใช้บังคับได้และมอบพระภิกษุรูปใดหรือคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๙ เป็นผู้ใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๕ จัตวา เพื่อรักษาหลักพระธรรมวินัยและเพื่อความเรียบร้อยดีงามของคณะสงฆ์ มหาเถรสมาคมจะตรากฎมหาเถรสมาคม เพื่อกำหนดโทษหรือวิธีการลงโทษทางการปกครองสำหรับพระภิกษุและสามเณรที่ประพฤตินี้ให้เกิดความเสียหายแก่พระศาสนาและการปกครองของคณะสงฆ์ก็ได้

พระภิกษุและสามเณรที่ได้รับโทษตามวรรคหนึ่ง ถึงขั้นให้สละสมณเพศต้องสึกภายในสามวัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

มาตรา ๑๖ ในเมื่อประธานกรรมการมหาเถรสมาคมไม่อาจมาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมมหาเถรสมาคม และมีได้มอบหมายให้สมเด็จพระราชาคณะรูปใดรูปหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนให้สมเด็จพระ

ราชาคณะรูปใดรูปหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน ให้สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ ซึ่งอยู่ในที่ประชุมเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๑๗ การประชุมมหาเถรสมาคมต้องมีกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการโดยการแต่งตั้งร่วมกันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ระเบียบการประชุมมหาเถรสมาคมให้เป็นไปตามกฎหมายมหาเถรสมาคม

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ให้ถือว่ามหาเถรสมาคมมีกรรมการเท่าจำนวนที่เหลืออยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๑๙ สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งคณะกรรมการหรืออนุกรรมการฝ่ายต่างๆ ตามมติมหาเถรสมาคม ประกอบด้วยภิกษุหรือบุคคลอื่นจำนวนหนึ่ง มีหน้าที่พิจารณาถ้อยแถลงเรื่องที่จะเสนอต่อมหาเถรสมาคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย โดยขึ้นตรงต่อมหาเถรสมาคม

การจัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ การแต่งตั้งกรรมการหรืออนุกรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการหรืออนุกรรมการ และระเบียบการประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบมหาเถรสมาคม

หมวด ๓

การปกครองคณะสงฆ์

มาตรา ๒๐ คณะสงฆ์ ต้องอยู่ภายใต้การปกครองของมหาเถรสมาคม

การจัดระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม

มาตรา ๒๐ ทวิ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองคณะสงฆ์ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้มีเจ้าคณะใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตปกครองคณะสงฆ์

การแต่งตั้งและการกำหนดอำนาจหน้าที่เจ้าคณะใหญ่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม

มาตรา ๒๑ การปกครองคณะสงฆ์ส่วนภูมิภาค ให้จัดแบ่งเขตปกครอง ดังนี้

(๑) ภาค

(๒) จังหวัด

(๓) อำเภอ

(๔) ตำบล

จำนวนและเขตการปกครองดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม

มาตรา ๒๒ การปกครองคณะสงฆ์ส่วนภูมิภาค ให้มีพระภิกษุเป็นผู้ปกครองตามชั้นตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าคณะภาค
- (๒) เจ้าคณะจังหวัด
- (๓) เจ้าคณะอำเภอ
- (๔) เจ้าคณะตำบล

เมื่อมหาเถรสมาคมเห็นสมควรจะจัดให้มี รองเจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะอำเภอและรองเจ้าคณะตำบล เป็นผู้ช่วยเจ้าคณะนั้น ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๓ การแต่งตั้งถอดถอนพระอุปัชฌาย์ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส พระภิกษุอันเกี่ยวกับตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์ ตำแหน่งอื่นๆและไวยาวัจกรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎมหาเถรสมาคม

หมวด ๔

นิคหกรรมและการสละสมณเพศ

มาตรา ๒๔ พระภิกษุจะต้องรับนิกหกรรม ก็ต่อเมื่อกระทำการล่วงละเมิดพระธรรมวินัยและนิกหกรรมที่จะลงแก่พระภิกษุก็ต้องเป็นนิกหกรรมตามพระธรรมวินัย

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ มหาเถรสมาคมมีอำนาจตรากฎมหาเถรสมาคมกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้การลงนิกหกรรมเป็นไปโดยถูกต้อง สะดวก รวดเร็วและเป็นธรรม และให้ถือว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายที่มหาเถรสมาคมจะกำหนดในกฎมหาเถรสมาคม ให้มหาเถรสมาคมหรือพระภิกษุผู้ปกครองสงฆ์ ตำแหน่งใดเป็นผู้มีอำนาจลงนิกหกรรมแก่พระภิกษุผู้ล่วงละเมิดพระธรรมวินัย กับทั้งการกำหนดให้การวินิจฉัยกาลลงนิกหกรรมให้เป็นอันยุติในชั้นใดๆนั้นด้วย

มาตรา ๒๖ พระภิกษุรูปใดล่วงละเมิดพระธรรมวินัย และได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ได้รับนิกหกรรมนั้น หรือประพฤติก่อให้เกิด ต้องสึกภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๒๗ เมื่อพระภิกษุรูปใดต้องด้วยกรณีข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ ให้รับนิกหกรรมไม่ถึงให้สึกแต่ไม่ยอมรับนิกหกรรมนั้น
- (๒) ประพฤติล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาจิดน
- (๓) ไม่สังกัดวัดเป็นที่อยู่หลักแหล่ง
- (๔) ไม่มีวัดเป็นที่อยู่หลักแหล่ง

ให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎมหาเถรสมาคม พระภิกษุผู้ต้องคำวินิจฉัยให้สละสมณเพศตามวรรคสองต้องสึกภายในสามวัน นับแต่วันที่คดี

ถึงที่สุด

มาตรา ๒๘ พระภิกษุรูปใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย ต้องสึกภายในสามวันนับแต่วันที่เกิดถึงที่สุด

มาตรา ๒๙ พระภิกษุรูปใดถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว และเจ้าอาวาสแห่งวัดที่พระภิกษุรูปนั้นสังกัดไม่รับมอบตัวไว้ควบคุม หรือพนักงานสอบสวนไม่เห็นสมควรให้เจ้าอาวาสรับตัวไปควบคุม หรือพระภิกษุรูปนั้นมิได้สังกัดในวัดใดวัดหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้

มาตรา ๓๐ เมื่อจะต้องจำคุก กักขัง หรือขัง พระภิกษุรูปใดตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลมีอำนาจดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้ และให้รายงานให้ศาลทราบถึงการสละสมณเพศนั้น

หมวด ๕

วัด

มาตรา ๓๑ วัดมีสองอย่าง

- (๑) วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา
- (๒) สำนักสงฆ์

ให้วัดมีฐานะเป็นนิติบุคคลเจ้าอาวาสเป็นผู้แทนของวัดในกิจการทั่วไป

มาตรา ๓๒ การสร้าง การตั้ง การรวม การโอน การย้าย และการยุบเลิกวัด และการขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมา ให้เป็นไปตามวิธีการกำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณียุบเลิกวัด ทรัพย์สินของวัดที่ถูกยุบเลิกให้ตกเป็นศาสนสมบัติกลาง

มาตรา ๓๒ ทวิ วัดใดเป็นวัดร้างที่ไม่มีภิกษุอยู่อาศัยในระหว่างที่ยังไม่มีการยุบเลิกวัด ให้กรมการศาสนามีหน้าที่ปกครองดูแลรักษาวัดนั้น รวมทั้งที่วัด ที่ธรณีสงฆ์และทรัพย์สินของวัดนั้นด้วยการยกเลิกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ที่วัดและที่ซึ่งขึ้นต่อวัด มีดังนี้

- (๑) ที่วัด คือที่ซึ่งตั้งวัดตลอดจนเขตวัดนั้น
- (๒) ที่ธรณีสงฆ์ คือที่ซึ่งเป็นสมบัติของวัด
- (๓) ที่กัลปนา คือที่ซึ่งมีผู้อุทิศแต่ผลประโยชน์ให้วัดหรือพระศาสนา

มาตรา ๓๔ การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ให้กระทำได้ก็แต่

โดยพระราชบัญญัติ เว้นแต่เป็นกรณีตามวรรคสอง

การโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลางให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้อง และได้รับคำผัดทวงจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานนั้นแล้ว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ห้ามมิให้บุคคลโดยอายุความขึ้นต่อผู้กับวัดหรือกรรมการศาสนา แล้วแต่กรณี ในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง

มาตรา ๓๕ ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์และที่ศาสนสมบัติกลางเป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๓๖ วัดหนึ่งให้มีเจ้าอาวาสรูปหนึ่ง และถ้าเป็นการสมควรจะให้มีรองเจ้าอาวาสหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสด้วยก็ได้

มาตรา ๓๗ เจ้าอาวาสมีหน้าที่ดังนี้

- (๑) บำรุงรักษาวัด จัดกิจการและศาสนสมบัติของวัดให้เป็นไปด้วยดี
- (๒) ปกครองและสอดส่องให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดนั้น ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม
- (๓) เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์
- (๔) ให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศล

มาตรา ๓๘ เจ้าอาวาสมีอำนาจดังนี้

- (๑) ห้ามบรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตของเจ้าอาวาสเข้าไปอยู่ในวัดนั้น
- (๒) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งไม่อยู่ในโอวาทของเจ้าอาวาสออกไปเสียจากวัด
- (๓) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยในวัด ทำงานในวัด หรือให้ทำทัณฑ์บนหรือ ให้ขอขมาโทษในเมื่อบรรพชิตหรือคฤหัสถ์ในวัดนั้นประพฤติผิดคำสั่งเจ้าอาวาสซึ่งได้สั่งโดยชอบด้วยพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ไม่มีเจ้าอาวาสหรือเจ้าอาวาสไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แต่งตั้งผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาส ให้ผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้าอาวาส

การแต่งตั้งผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาส ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎมหาเถรสมาคม

หมวด ๖

ศาสนสมบัติ

มาตรา ๔๐ ศาสนสมบัติแบ่งออกเป็นสองประเภท

- (๑) ศาสนสมบัติกลาง ได้แก่ ทรัพย์สินของพระศาสนาซึ่งยังมีไซของวัดใดวัดหนึ่ง

(๒) ศาสนสมบัติของวัด ได้แก่ทรัพย์สินของวัดใดวัดหนึ่ง

การดูแลรักษาและการจัดศาสนสมบัติกลางให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมการศาสนา
เพื่อการนี้ให้ถือว่ากรมการศาสนาเป็นเจ้าของศาสนสมบัติกลางนั้นด้วย

การดูแลรักษาและการจัดศาสนสมบัติของวัด ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๔๒ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำงบประมาณประจำปีของศาสนสมบัติกลาง ด้วย
ความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้งบประมาณนั้นได้

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดมิได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์หรือถูกถอดถอนจากความพระอุปัชฌาย์
ตามมาตรา ๒๓ แล้วกระทำบรรพชาอุปสมบทแห่งบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๔๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๑๕ จัตวา วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรค
สาม หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๔๔ ผู้ใดพ้นจากความเป็นพระภิกษุเพราะต้องปาราชิกมาแล้ว ไม่ว่าจะวินิจฉัยตาม
มาตรา ๒๕ หรือไม่ก็ตาม แต่มารับบรรพชาอุปสมบทใหม่โดยกล่าวความเท็จหรือปิดบังความจริงต่อพระ
อุปัชฌาย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๔๔ ทวิ ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายสมเด็จพระสังฆราช
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ตริ ผู้ใดใส่ความคณะสงฆ์หรือคณะสงฆ์อื่น อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือ
ความแตกแยกต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๘

บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๕ ให้ถือว่าพระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในการปกครองคณะสงฆ์และ
ไวยาวัจกร เป็นเจ้าพนักงานตามความประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๖ การปกครองคณะสงฆ์อื่น นอกจากคณะสงฆ์ไทยให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

พระมหา ประดิษฐ์ ภาสดา เกิดเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2512 ที่จังหวัดสุรินทร์ สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2542 จากนั้น จึงเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย